

PUBLICITAT

Setmana *El petit príncep* L'Hospitalet de l'Infant
del 20 al 28 d'abril 2024

(/component/banners/click/1022).

infoCamp (L)
de Tarragona

Cercar ...

"No mataràs i no votaràs"

OPINIÓ | Biel Ferrer Puig

Divendres, 19 abril 2024 07:21

El futur simple, en català, pot presentar un valor imperatiu (per a donar una ordre) o exhortatiu (per a fer un suggeriment). En trobem el sentit imperatiu al manament "No mataràs"; l'accepció exhortativa, a l'expressió "No votaràs" si es refereix a aconsellar, a fi de bé, d'abstenir-se de votar, amb raons convincents, a les eleccions catalanes vinents.

'No mataràs' (<https://www.fragmenta.cat/producte/no-mataras/> [\(https://www.fragmenta.cat/producte/no-mataras/\)](https://www.fragmenta.cat/producte/no-mataras/)) també és el títol del primer llibre (i n'esperem molts més; de moment, d'aquest assaig inferim el «No votaràs») de Bernat Dedéu.

La seua (auto)biografia posada al dia ens en diu que és nascut a l'Eixample barceloní el dia 10 d'abril de l'any 1979; per tant, enguany ha fet 45 anys no fa pas gaires dies (per molts anys, doncs!). També en sabem que estudià Música (en l'especialitat de guitarra clàssica) a l'Escola d'Arts Musicals Luthier i al Conservatori Municipal de Música de

Barcelona, i això indica que és una persona amb sensibilitat, capaç de commoure's; i Filosofia a la Universitat de Barcelona i a la New School for Social Research de Nova York, que vol dir que també sap pensar, rumiar i enraonar amb coneixement, a més d'haver vist món. Paral·lelament, ha col·laborat amb la majoria de mitjans catalans: actualment, el podem sentir al magazín El Matí a Catalunya Ràdio, on hi diu una glosa neoorsiana ben lúcida cada dia, i al programa La Tarda de Catalunya Ràdio; també podem veure'l a la tarda a la tertúlia de Planta Baixa de TV3; i llegir-lo a qualsevulla hora als digitals El Nacional i The New Barcelona Post.

En un país tan ple de llepes llefiscosos, ben farcit d'estòmacs agraïts i tan trufat de lletraferits que es venen per un plat de lleties, el seu admirable coratge per a escriure, de manera entenimentada, el que pensa de tot plegat sense autocensures ni embuts és equiparable amb el que en deia Gabriel Ferrater: «[...] l'escriptor està sempre intimidat, i es necessita un cert coratge -i jo el tinc, i n'estic orgullós- per escriure lliurement sense parar compte a les reaccions, ni als atacs». En la seua intensa tasca intel·lectual, hi compagina les dues disciplines que va estudiar i que ell mateix confessa que encara es dedica a aprendre: d'aquestes, s'ha interessat especialment per l'Estètica musical, pel pensament que brolla de l'òpera mozartiana (i del segle XVIII en general), per la Filosofia política moderna i per la doctrina del Noucentisme català (especialment, l'obra d'Eugeni d'Ors). De fet, Mozart i els seus filòsofs preferits hi són, al llibre.

No mataràs és, certament, un assaig pensat sobre l'enunciat del cinquè manament perquè en parla tot referint-se al llibre de l'Èxode de l'Antic Testament i escrit també a partir d'aquest precepte del decàleg de la llei del déu cristià perquè va molt més enllà i ens permet d'arribar, de fet, més ençà, fins a l'hic et nunc, és a dir, fins a l'ara i aquí. O, com en diu Àngel Guimerà a Terra Baixa, quan passa de fer teatre romàntic a fer teatre realista, a l'acotació inicial d'en acabat dels dramatis personae: «L'escena en la terra baixa de Catalunya i en nostres dies». És a dir, el plantejament del llibre no és pas historicista ni confessional, sinó filosòfic, polític, contemporani i breu i pregona alhora. Perquè, ras i curt, quan Bernat Dedéu parla dels hebreus d'aleshores, parla, certament, dels catalans d'ara mateix, del manament

cinquè que forma part de les taules de la Llei que Moisès rep de Déu i de la conjuntura política catalana actual, d'en acabat del Primer d'Octubre de 2017 i de les eleccions catalanes vinents del 12 de maig de 2024.

Són 77 pàgines, més la bibliografia que l'autor aconsella de llegir per anar molt més lluny un cop llegida la seua obra, organitzades en un prefaci i quatre capítols: «El primer dels contractes», en què rellegeix i interpreta l'Èxode, un savi exercici d'hermenèutica que cal llegir tot contrastant-lo amb la Catalunya actual; «Ciutadans lliures i enemics mortals», en què reivindica, sobretot, la visió escèptica de Hobbes en relació amb la humanitat, mitjançant el contractualisme, segons la qual l'home és un llop per a l'home; «Esferes immunitàries», en què aborda, sobretot a través de Nietzsche, la necessitat que tenen certs individus d'expressar el seu lliurepensament per damunt del contracte social establert i d'actuar en conseqüència; i «No (et) mataràs», sobre el suïcidi i la dificultat de trobar sovint una resposta prou convincent a la pregunta (im)pertinent: «¿Quina és la raó primera que em duu a continuar al món?». Precedeixen el cos del volum la dedicatòria a la seua germana putativa Anna Punsoda, l'excel·lent periodista, filòsofa, escriptora, traductora i directora de la sèrie «Deu manaments» de Fragmenta Editorial, i la cita inicial del llibre, que remet al Leviathan de Thomas Hobbes, un filòsof que Dedéu recomana de tenir en compte, de llegir.

Una de les lliçons més interessants del llibre és la que es desprèn de la comparació que es pot fer i que s'ha d'establir entre el bíblic poble israelita, finalment victoriós, i el present poble català, depauperat, sotmès i traït: "Linici de la consciència individual dels israelites, i de la seva força com a poble, només comença quan aprenen a fer por". Ben llegit, l'Èxode de l'Antic Testament és, segons Bernat Dedéu, un tractat de filosofia política i té raó d'afirmar-ho perquè es constata en la transformació de Moisès: "d'un bon salvatge a una figura totpoderosa que no té por [...]. Moisès, finalment, és un polític". Catalunya n'està mancada, d'aquesta mena de lideratges polítics, d'ençà del Primer d'Octubre i n'estarà òrfena encara per tal d'afrontar, amb èxit, les eleccions catalanes vinents, en què cap líder suposadament independentista ofereix una estratègia

convinent i ferma per a culminar l'alliberament nacional aplicant el mandat d'aquell referèndum vinculant en què els catalans vam votar i vam guanyar la independència.

En un interview paratextual al digital El Nacional (https://www.elnacional.cat/ca/cultura/bernat-dedeu-estats-sempre-imposen-traves-sang_1155411_102.html (https://www.elnacional.cat/ca/cultura/bernat-dedeu-estats-sempre-imposen-traves-sang_1155411_102.html)) arran de la publicació de l'assaig, Dedéu hi deixa clar, com en tots els seus articles, tan entenedors i ben travats, el seu parer sobre la política catalana actual: «Els catalans tenim coses extraordinàries com a poble, però hem confós la política amb l'ètica i això és un mal terrible de la nostra tribu. Pensem que la política és l'art de tenir raó, pensem que l'art de tenir raó es basa en la bondat i pensem que, si tenim raó, el món ens la donarà. Jo crec que aquesta última és la nostra pitjor tara, la més perillosa. Com hem arribat al processisme catequista? A base de no llegir els filòsofs que havíem de llegir. Per això el més important del meu llibre és la bibliografia. Si algú vol prescindir del llibre i anar directament a la bibliografia l'animo a fer-ho, perquè començarà a veure que els estats s'imposen a través de la sang, sempre».

Vaig llegir aquest 'No mataràs' anant en tren de Reus a Barcelona (dues llargues hores però ben aprofitades) per assistir a la presentació que en va fer a l'Ateneu Barcelonès, el 8 de febrer, i l'he rellegit (en una còmoda butaca orellera) abans de la presentació al Centre d'Amics de Reus, el 9 d'abril: puc dir-ne, doncs, amb (re)coneixement, que aquest assaig ens pot ajudar a entendre, amb raons necessàries, què és la política, què és un Estat i a saber com nosaltres, els catalans, hauríem d'actuar per tal de fer política a fi d'esdevenir un Estat. I, de vegades, com ara mateix, fer política, a Catalunya, consisteix precisament a poder afirmar, amb convenciment i fermesa, «No votaràs». I, doncs, a no votar, a abstenir-se'n, sense recança, en plena concordança amb l'anhel d'independència personal i nacional. És a dir, el 12 de maig vinent, de nou, abstenció (https://www.elnacional.cat/ca/opinio/nou-abstencio-bernat-dedeu_1179492_102.html (https://www.elnacional.cat/ca/opinio/nou-abstencio-bernat-dedeu_1179492_102.html)).

Biel Ferrer Puig

Filòleg i professor de Llengua Catalana i Literatura a l'institut Gabriel Ferrater i Soler de Reus

Més en aquesta categoria: [« Antoni Cabrejas, el "Fotògraf de Salou" \(/opinio/item/61472-antoni-cabrejas-el-fotograf-de-salou\)](#)

[Tornar al principi \(/opinio/item/61473-no-mataras-i-no-votaras#startOfPageld61473\)](#)

Continue To Download

Anunci Download Your PDF Now

Un Libro Sorpresa al mes

Anunci Bookish

Torno en set dies

Anunci alibri.es

Exposició amb peces LEGO®

Anunci L'exposició Barcelona

La materia

Anunci eduki

Fem front a les desigualtats

Anunci Projecte Lliures

Anuncia't a infocamp.cat

El digital del Camp de Tarragona, al servei del territori.

[\(/contacte\)](#)